

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/89/2016
Identifikačné číslo spisu:	3111012070
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3111012070.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného J. Z., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 20. apríla 2017, o dovolaní obvineného J. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. februára 2016, sp. zn. 23To 89/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 02. marca 2015, sp. zn. 2T 185/2011, bol obvinený J. Z. uznaný za vinného v bode I. pre skutky č. 32, 44, 45, 46, 56 z pokračovacieho zločinu krádeže podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., pričom pre skutok č. 56 spáchaný v štádiu pokusu podľa §14 ods. 1 Tr. zák.; pre skutky č. 32, 44, 45, z pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa ust. § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák.; pre skutky č. 46, 56, zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom.

Podľa ust. § 233 ods. 3 Tr. zák. a podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne. Podľa ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa ust. § 76 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podali odvolanie obvinený a prokurátor. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 29. februára 2016, sp. zn. 23To 89/2015, rozhodol o odvolaní obvineného tak, že podľa ust. § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku u obvineného výrok o treste a uloženom ochrannom dohľade. Podľa ust. § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného odsúdil pri nezmenenom výroku o vine rozsudku súdu prvého stupňa podľa ust. § 233 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 7 (sedem) rokov. Pre výkon

trestu podľa ust. § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Krajský súd odvolanie prokurátora krajskej prokuratúry podľa ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. februára 2016, sp. zn. 23To 89/2015, podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie. V dovolaní navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako dovolaciemu súdu, aby podľa ust. § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne a aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa a aby dovolací súd podľa ust. § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil vec na prejednanie Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Navrhol, aby dovolací súd podľa ust. § 388 ods. 2 Tr. por. nariadil, aby súd rozhodol v inom zložení senátu. Obvinený v dovolaní namietal, že bol uznaný vinným podľa ust. § 212 ods. 3 písm. b/, avšak toto ustanovenie nebolo naplnené, nakoľko nebol trestaný. Namietal nezákonnosť dokazovania, tvrdil, že nebolo vedené dokazovanie ohľadne skutočnej výšky škody, čo je dôležitým kvalifikačným znakom pri trestnom čine krádeže ako aj pri trestnom čine poškodzovania cudzej veci. Obvinený poukázal na ust. § 2 ods. 10 Tr. por., namietal postup orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní, ktoré sa na základe jeho tvrdení mali zamerať len na dôkazy v neprospech obvinených a návrhy obhajoby ignorovali, neboli odstraňované rozpory medzi jednotlivými dôkazmi. Namietal skutočnosť, že rozhodnutie o jeho vine je založené len na jednom univerzálnom dôkaze, a to výpovedi svedka E., ktorú spochybnil a zároveň tvrdil existenciu rozporov vo výpovediach. Namietal aplikáciu ust. § 138 písm. i/ Tr. zák. Obvinený mal za to, že došlo k ignorovaniu jeho obhajoby zo strany súdu, poukázal na výpovede P. C. a O. C.. Výpoveď E. označil za vymyslenú. Záverom uviedol, že sa trestnej činnosti nedopustil, okresný a krajský súd hrubo porušili jeho práva.

K vyššie uvedenému dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutými rozhodnutiami krajského a okresného súdu. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa ust. § 382 písm. c/ Tr. por. zamietol (správne odmietol), nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania podľa ust. § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody, ako ich uviedol obvinený.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia;

správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa ust. § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať, alebo meniť iba súd odvolací. Z pohľadu dovolacieho súdu treba uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa ust. § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa ust. § 382 písm. c/ Tr. por. Najvyšší súd zároveň zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 371 ods. 7 Tr. por. dovolaním možno napadnúť iba výroky rozhodnutia, nie však odôvodnenie rozhodnutia.

Pokiaľ ide o uplatňovaný dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., najvyšší súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim uvedený dôvod dovolania, sa pritom rozumie predovšetkým to, že obvinený nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať. Nie je pravdivé tvrdenie obvineného, že jeho obhajoba, resp. návrhy obhajoby boli ignorované. Prvostupňový súd sa zaoberal a vyhodnocoval dôkazy navrhnuté zo strany obhajoby a obvineného, a to aj výpoveďami P. C. a O. C., na ktoré obvinený v dovolaní poukazuje. Nesúhlas obvineného s rozhodnutím súdu na základe vykonaných dôkazov nemožno považovať za ignoráciu obhajoby. Právo na obhajobu nebolo porušené v rozsahu, ako namietal obvinený, dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nebol naplnený.

Pokiaľ ide o uplatňovaný dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., dôvod dovolania uvedený v tomto ustanovení je naplnený, ak sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré súd nevykonal zákonným spôsobom. Obvinený namietal spôsob hodnotenia výpovede svedka E.. Najvyšší súd nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Obvinený tento dovolací dôvod založil na svojom názore o nesprávnosti skutkových zistení prvostupňového a odvolacieho súdu. Za nezákonnosť vykonania dôkazu však nemožno považovať hodnotenie dôkazov zo strany súdu v rozpore s predstavami obvineného. Obvinený ďalej namietal nezákonnosť dokazovania z dôvodu, že nebolo vedené dokazovanie ohľadne skutočnej výšky škody, čo je dôležitým kvalifikačným znakom pri trestnom čine krádeže ako aj pri trestnom čine poškodzovania cudzej veci. Prvostupňový súd považoval znalecký posudok pre určenie výšky škody za nezákonný. Nakoľko nebolo možné ustáliť pri jednotlivých skutkoch výšku škody, súd konanie obvinených podkvalifikoval pri zachovaní kvalifikácie s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák. Takýto postup súdu nezasiahol do práv obvineného a nezakladá porušenie zákona v zmysle dovolacích dôvodov. Súd sa náležite vysporiadal aj s aplikáciou ust. § 138 písm. i/ Tr. zák., teda páchanie trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania ako organizovaná skupina. Nemožno považovať dôkazy za vykonané nezákonným spôsobom, preto dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nebol naplnený.

Pokiaľ ide o uplatňovaný dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dôvod dovolania uvedený v tomto ustanovení je naplnený, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Obvinený v dovolaní namietal, že bol uznaný vinným aj podľa ust. § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., avšak toto ustanovenie nebolo naplnené,

nakolko nebol súdne trestaný v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pred spáchaním trestného činu. Obvinený namieta aplikáciu ust. § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súdom prvého stupňa, podľa obvineného bol naplnený dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený bol rozsudkom prvostupňového súdu uznaný vinným v skutkoch č. 32, 44, 45, 46, 56 spáchaných v období od 16 marca 2009 až 11. júna 2009. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obvinený bol súdne trestaný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T 230/2008, zo dňa 16. februára 2009, právoplatným dňa 16. februára 2009. Tento trest mu bol odpustený dňa 2. januára 2013 amnestiou Prezidenta Slovenskej republiky, hľadá sa na neho akoby súdne trestaný nebol. V čase páchania skutkov č. 32, 44, 45, 46, 56, teda v období od 16 marca 2009 až do 11. júna 2009 však ešte nebola vyhlásená amnestia Prezidenta Slovenskej republiky, na základe ktorej sa hľadá na obvineného, akoby súdne trestaný nebol. Tvrdenie obvineného o nezákonnej aplikácii ust. § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. teda nemá opodstatnenie, nakolko obvinený bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Postup prvostupňového súdu bol správny a zákonný. Dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto nemožno považovať za naplnený.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.